

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
Прекршајни апелациони суд
2-Р4ОП 9/14
Дана 21. октобра 2014. године
Београд

13

Прекршајни апелациони суд у Београду, Славица Бркић као судија појединац, одлучујући по предлогу адвоката Јованке Јовић Трифуновић, пуномоћника предлагача-подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року Миленка Јовановића из Београда, а којим је у предмету Прекршајног апелационог суда 2-Р4ОП 9/14 тражено доношење допунског решења, на основу чл. 8а, 8б и 8в Закона о уређењу судова (Сл. гласник РС 116/08...101/2013), чл. 1, 17 ст. 1, 18 и 30 ст. 2 Закона о ванпарничном поступку (Сл. гласник РС 45/95, 55/14) и чл. 357 ст. 2 и 4 и 366 Закона о парничном поступку (Сл. гласник РС 72/11...55/14), дана 21. октобра 2014. године, донео је допунско

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ као делом основан предлог пуномоћника предлагача за допуну решења 2-Р4ОП 9/14 од 04. септембра 2014. године којим је тражено да Прекршајни апелациони суд одлучи о захтеву за накнаду материјалне штете истакнутом у уставној жалби предлагача, а по којем изреком истог решења није одлучено, и тај захтев **ОДБАЦУЈЕ**.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен део предлога пуномоћника предлагача да се у истом предмету допунским решењем одлучи о нематеријалној накнади.

Део предлога да предметна одлука као допунска уз решење 2 Р4ОП 9/14 буде објављена на сајту Прекршајног апелационог суда **ОДБИЈА** се као неоснован.

Делимично се УСВАЈА захтев за накнаду трошкова поступка и предлагачу на име трошкова за предлог за доношење допунског решења износом од 4.500,00 (четири хиљада петстотина) динара, који се предлагачу има исплатити из буџетских средстава опредељених за рад судова у року од 15 дана од дана правноснажности ове одлуке. Преко утврђеног износа, а до тражених 30.000,00 динара, захтев се **ОДБИЈА**.

ОТПРЕДНО
21.10.2014.

13

20

о б р а з л о ж е њ е

Решењем Прекршајног апелационог суда 2-Р4ОП 9/14 од 04. септембра 2014. године утврђено је да је у поступку вођеном пред Прекршајним судом у Београду под бројем 13 Пр. бр. 191622/11 подносиоцу захтева Миленку Јовановићу из Београда повређено право на суђење у разумном року, зајемчено одредбом чл. 32 ст. 1 Устава републике Србије, па Прекршајном суду у Београду наложено да без одлагања, а најкасније у року од месец дана од дана пријема те одлуке, оконча поступак у предмету 13 Пр. бр. 191622/11 тако што ће подносиоцу захтева доставити решење под истим бројем од 28. фебруара 2013. године, утврђено право подносиоца захтева на нематеријалну накнаду у износу од 20.000,00 (двадесет хиљада) динара и то на терет буџетских средстава РС опредељених за рад судова те одлучено да решење након правноснажности буде објављено на сајту Прекршајног апелационог суда.

Подносилац уставне жалбе Миленко Јовановић се на изреку ове одлуке од става 1 до 4 одрекао права на жалбу, али је његов пуномоћник благовремено поднео предлог да се изврши допуна решења 2-Р4ОП 9/14 од 04. септембра 2014. године у делу у којем тим решењем по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року, садржаном у уставној жалби, није одлучено, те да се изреком новог-допунског решења утврди право на накнаду материјалне штете предлагача на износ од 75.000,00 динара. Предлогом је такође затражено да суд изреком одлучи и о делу захтева за накнаду нематеријалне штете тако што ће почев од 01. августа 2011. године па до дана коначног извршења решења Прекршајног апелационог суда по сваком појединачном дану предлагачу утврдити право на накнаду те штете у висини од по 500,00 динара, да допунско решење буде објављено на сајту Прекршајног апелационог суда и да се на име тршкова поступка за састав поднеска којим је тражено доношење допунског решења досуди износ од 30.000,00 динара.

Разматрајући поднети предлог заједно са списима предмета у целини и имајући у виду одредбе чл. 357 ст. 2 и 4 Закона о парничном поступку, Прекршајни апелациони суд је мимо рочишта нашао:

предлог је делом основан.

Према списима, Уставном суду је дана 28. јуна 2013. године од стране адвоката Јованке Јовић Трифуновић, пуномоћника предлагача односно подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року и подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка-оштећеног Миленка Јовановића из Београда, поднета уставна жалба која је у Уставном суду завелена под Уж. бр. 5157/2013 а која се односи на предмет Прекршајног суда у Београду 13 Пр. бр. 191622/11. У битном делу жалбе наведено је да је оштећени Прекршајном суду у Београду дана 28. јула 2011. године поднео захтев за покретање прекршајног поступка против Златана Димитрића из Београда за дело учињено 19. фебруара исте године а да по истом до наступања застарелости права на вођење поступка тј. до 19. фебруара

2013. године а и након тога правноснажне одлуке нема (у овом делу Прекршајни апелациони суд наводи тачне датуме из предмета 13 Пр. бр. 191622/11 како су и претходно у решењу 2-Р4ОП 9/14 изнети, а не оне из уставне жалбе у којој су због више предмета и више захтева и очигледне пермутације самих бројева предмета датуми погрешни). На овај начин оштећеном су повређена или ускраћена различита права и то на судску заштиту, зајемчено одредбама чл. 22 Устава Републике Србије, на уклањање штетних последица које су настале повредом тог права, на приступ суду, на јавну расправу и право на суђење у разумном року, свако као елемент права на правично суђење из чл. 32 ст. 1 Устава РС, те да је прекршајни суд одуговлачењем поступка допринео наступању апсолутне застарелости у овој ствари. Загажено је да Уставни суд утврди да су описаним нечињеним повређена сва наведена права, да се Прекршајном суду у Београду забрани свако даље невршење службене дужности, да се поступак врати у стање на дан подношења захтева за покретање прекршајног поступка, да се наложи да се поступак оконча, да се исти суд обавезе да одлуку Уставног суда објави у целини и без деперсонализације о свом трошку у дневном лицу „Политика“, и да се такође обавезе на накнаду нематеријалне штете оштећеном у износу од по 500,00 динара за сваки дан почев од 01. августа 2011. године као времена подношења захтева за покретање поступка па до извршења одлуке Уставног суда, као и на накнаду материјалне штете од 75.000,00 динара за услуге адвоката за уставну жалбу, по важећој АТ.

Поступајући по делу уставне жалбе за који је по Закону о уређењу судова надлежан (суђење у разумном року) Прекршајни апелациони суд је решењем 2-Р4ОП 9/14 од 04. септембра 2014. године утврдио да је у конкретном случају прекршајни поступак по захтеву оштећеног трајао беспотребно дуго, непримерено околностима и чињеницама случаја, претежно због неефикасног поступања суда и непоштовања правила поступка, а у незнатној мери и због држања подносиоца захтева односно његовог пуномоћника, што је довело до стања да у овој ствари правноснажне одлуке није било ни у време доношења предметног решења, па је захтев пуномоћника предлагача да се утврди повреда права на суђење у разумном року уважен као основан (тачка 1 изреке решења 2-Р4ОП 9/14) а Прекршајном суду у Београду наложено да без одлагања, најкасније у року од наредних месец дана од дана пријема поменуте одлуке, подносиоцу захтева достави решење, како је наведено у изреци те одлуке под тачком 2. У односу на захтев за накнаду нематеријалне штете Прекршајни апелациони суд је закључио да је он основан и подносиоцу захтева утврдио право на нематеријалну накнаду у износу од 20.000,00 динара (тачка 3 изреке) те одлучио да се решење након правноснажности има објавити на сајту Прекршајног апелационог суда (тачка 4). Дакле, изреком поменуте одлуке решено је о четири од пет изнетих захтева који би се односили или могли односити на заштиту права на суђење у разумном року из уставне жалбе па је у формалном смислу (у изреци) заиста пропуштено одлучивање и о петом захтеву за накнаду материјалне штете опредељене на 75.000,00 динара због чега је, такође у формалном смислу, предлог пуномоћника подносиоца за доношење допунског решења, поднет сагласно чл. 356 и чл. 366 Закона о парничном поступку, делом основан и као такав је усвојен.

Разматрајући даље сам захтев за одлучивање о материјалној накнади, Прекршајни апелациони суд је истим изреком ове одлуке одбацио полазећи од чињенице да је накнада материјалне штете опредељена не за састав дела захтева који се тиче заштите права на суђење у разумном року већ за састав уставне жалбе у целини, о чему је у решењу 2-Р4ОП 9/14 већ дато образложење. Додатни разлог овакве одлуке у образложењу тог ренсења био је у недовољно прецизираном износу накнаде од 75.000,00 динара (по тарифним бројевима из АТ), због чега се из њега није могло установити да ли је одређен само за састављање поднеска којим се пред Уставним судом покреће поступак или и за више захтева из тог поднеска (са увећањем награде од по 50% основне награде за други и сваки даљи захтев) или за уставну жалбу како је у поднеску изричито наведено. Миленку Јовановићу односно његовом пуномоћнику је решењем 2 Р4ОП-9/14 дата могућност да право на материјалну накнаду остварују у поступку одлучивања по преосталом делу уставне жалбе пред Уставним судом и истим решењем констатовано да одбачај захтева и предлога у овом делу није на штету предлагача. Дакле, образложењем решења 2-Р4ОП 9/14 по захтеву за накнаду материјалне штете већ је било решено, али то није учињено и кроз изреку, па је овим допунским решењем учињени пропуст отклоњен. Осим што остаје при раније изнетим разлозима, Прекршајни апелациони суд захтев за одлучивање о материјалној накнади одбацује и због тога што би решење у истом смислу било преурањено и могуће довело до двоструког досуђивања накнаде-пред Прекршајним апелационим и пред Уставним судом, а пред којим би, како је напред и наведено, требало да се реши о целини уставне жалбе.

Део предлога за доношење допунског решења везан за нематеријалну накнаду Прекршајни апелациони суд одбацује имајући у виду да је решењем 2-Р4ОП 9/14 о захтеву за утврђивање тог права већ одлучено и накнада опредељена на 20.000,00 динара. Уколико су таквом одлуком били незадовољни, предлагач и његов пуномоћник су на исту могли поднети жалбу, али се Миленко Јовановић права на жалбу у означеном делу одрекао, те предлог пуномоћника није дозвољеним се након учињеног одрицања (дакле „пристајања“ на износ од 20.000,00 динара) не може онет тражити нематеријална накнада у оном износу који је и раније навођен а који Прекршајни апелациони суд није прихватио већ сматрао да накнада тако како је одмерена (на 20.000,00 динара) јесте примерена околностима случаја.

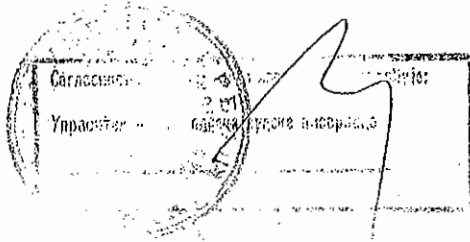
Предлог да се ово решење објави на сајту Прекршајног апелационог суда није прихваћен без обзира на то што конкретна одлука као допунска прати решење 2-Р4ОП 9/14, за које је претходно одлучено да буде објављено, јер се не види никакав интерес јавности да буде обавештена о захтеву за накнаду материјалне штете који је одбачен, док ће одлука о обавези накнаде износа од 20.000,00 динара као нематеријалне накнаде јавности бити доступна када решење 2-Р4ОП 9/14 (по правноснажности истог) буде објављено.

У погледу захтева за накнаду трошкова за састав поднеска којим је тражено доношење допунског решења, оправдано поднетог због пропуштања Прекршајног апелационог суда да у изреци решења 2-Р4ОП 9/14 одлучи о накнади материјалне штете, а којим захтевом пуномоћника су ти трошкови опредељени на 30.000,00

3/13

динара, предлагачу је досуђен износ од 4.500,00 динара. Тај износ одређен је сагласно тарифним бројевима 69 ст. 2 и 13 ст. 1 ал. 2 те чл. 15 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (300 поена множених са 30 динара као вредношћу поена и умањених за 50%, имајући у виду висину износа како је опредељен захтевом и предлогом). У преосталом делу тј. до тражених 30.000,00 динара захтев је одбијен.

Из изнетих разлога одлучено је као у изреци.

Судија
Славица Бркић

ПРАВНА ПОУКА: против овог решења дозвољена је посебна жалба
Врховном касационом суду у року од 15 дана од дана пријема истог.